

Recapitulare

1. Citim textul.

Emil pleca să petreacă o săptămână la Berlin, la niște rude. Mama îl conduse la gară. El o sărută, apoi urcă cu geamantanul într-un compartiment. Ușile se trântiră, locomotiva se urni din loc și trenul începu să se îndepărteze încet.

Așezat pe o banchetă, băiatul se rezemă pe spetează și, în câteva clipe, adormi.

Deodată avu impresia că trenul se învârtă în cerc, așa cum fac trenulețele de jucărie prin casă. Se uită pe fereastră și văzu că locomotiva se apropia tot mai mult de ultimul vagon. În mijlocul acestui cerc frenetic erau copaci, o moară de sticlă și o casă cu două sute de etaje. Lui Emil îi era grozav de frică să nu se întâmple un accident. Atunci deschise ușa, coborî și începu să alerge de-a lungul șinelor. Se agăță de locomotiva în care era mecanicul. El mâna cei doisprezece cai înhămați care trăgeau trenul. Caii aveau patine pe role de argint peste copite și cântau alunecând pe șine.

Emil îi zise vizitiului:

— Oprește sau se întâmplă o catastrofă!

Dar acesta dădu bice cailor care alergau mai repede. Atunci Emil nu se mai putu stăpâni și sări din tren, rostogolindu-se de-a lungul rampei.

— Diii! Fugiți după el! urlă vizitiul.

Caii ieșiră de pe șine și se năpustiră asupra băiatului. Fără să mai stea pe gânduri, Emil fugi printr-o livadă, de-a lungul unui șir de copaci, apoi peste un pârau, înspre casa cu două sute de etaje.

Clădirea avea o boltă mare, neagră. Emil se repezi la o scară de fier care ducea pe acoperiș. Trenul bubuia în urma lui, călcând totul în picioare. În timp ce urca, copacii păreau tot mai mici, iar moara de sticlă abia o mai recunoștea. Când ajunse pe acoperiș. Emil desfăcu batista și sări în gol. Pentru o clipă auzi în urmă suflarea cailor, trenul zdrobind coșurile caselor, apoi nu mai văzu și nu mai auzi nimic.

Și pe urmă, buf! Căzu în livadă. Dintr-o săritură se îndreptă spre moara de sticlă, unde o zări pe mama sa.

— Mămico! exclamă Emil. Ce facem?

— De ce aleargă trenul acesta după tine? Uite, e chiar jandarmul nostru! zise mama, arătând spre vizitiu.

— Acum câteva zile am mânjit cu roșu nasul statuii Ducei din Piața Târgului... și i-am desenat și o mustață...

— Ei?! izbucni mama în râs.

— Țsta nu-i lucrul cel mai rău! Dumnealui vrea să știe numele celor care erau cu mine. Dar nu pot să-i spun. E o chestiune de onoare!

— Ai dreptate, adaugă mama și apăsă o pedală.

Cele patru aripi ale morii începură să se învârtă în strălucirea soarelui. Caii trenului se speriară și se opriră brusc. Se auzi un scrâșnet ascuțit și Emil deschise brusc ochii. Fusesse totul un vis.

[https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20III-](https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20III-a/Limba%20si%20literatura%20romana/ART/Partea%20II/#book/part2-ch01-03)

[a/Limba%20si%20literatura%20romana/ART/Partea%20II/#book/part2-ch01-03](https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20III-a/Limba%20si%20literatura%20romana/ART/Partea%20II/#book/part2-ch01-03)

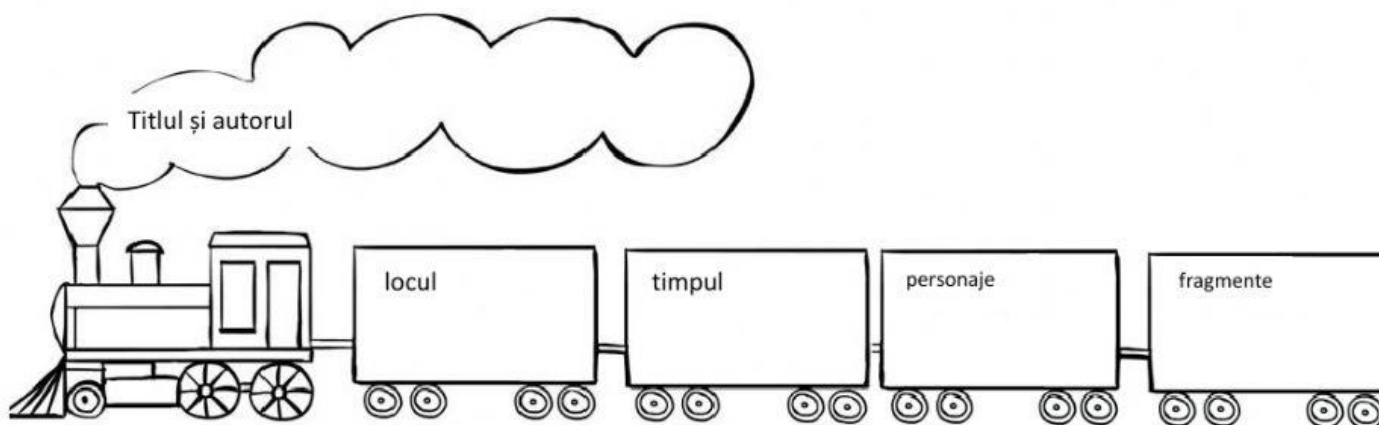
2. Scrie:

– enunțul care exprimă o poruncă;

– alineatul în care Emil sare din tren;

– enunțul care prezintă trezirea băiatului.

3. Realizează HARTA TEXTULUI.

4. Selectează pronumele personale din enunțurile date.
Am călătorit cu ei în tren .
Ea este mama lui Emil.
Căii se îndreptau spre voi.
Tu nu îl cunoști pe vizitru.
5. Completează spațiile punctate cu pronume personale.
„— Cum mănânci ... , Neghiniță?
— ... ? ... mă satur cu fum.“
6. Completează spațiile punctate cu unul dintre cuvintele „ea“, „ei“, „ia“ sau „iei“.

s-au plimbat prin parc.
El o carte.
 cântă la vioară.
Tu tramvaiul spre școală.

7. Scrie cuvinte cu înțeles:

- asemănător pentru: geamantan
șir
copac

rând
arbore
valiză

- opus pentru: se depărta
urca
frică

curaj
se apropia
cobora